

ประวัติและความเป็นมาของโทรทัศน์

ประวัติโทรทัศน์ในต่างประเทศ¹

ในปี ค.ศ. 1817 นักเคมีชาวสวีตชื่อ Baron Jons Jacob Berzelius ได้พบธาตุชนิดหนึ่งและให้ชื่อว่า Selenium ต่อมาได้นพบว่าธาตุโลหะชนิดนี้จะกลายเป็นฉนวนไฟฟ้าอย่างแรงเมื่อถูกแสงสว่าง จากความรู้เรื่องนี้ได้นำไปสู่การประดิษฐ์ Photoelectric Cell ซึ่งสามารถจะเปลี่ยนแสงให้เป็นแรงผลักดันไฟฟ้า (Electrical Impulses) ในระยะเวลาใกล้เคียงกันนี้ Sir William Crook ได้คิดประดิษฐ์หลอดไฟฟ้านิวตันหนึ่งสำเร็จ นับได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของหลอดครีสมิแคสโซดในปัจจุบัน ต่อมาในปี 1920 ได้มีนักวิทยาศาสตร์เยอรมันทำการทดลองค้นคว้าเรื่องโทรทัศน์ โดยอาศัยความคิดเห็นและผลการวิจัยของนักวิทยาศาสตร์หลายท่านด้วยกัน คือ Heinrich Hertz, John Ambrose Fleming, Thomas A Edison และ Lee De Forest

ในปี 1925 ทั้งอังกฤษและอเมริกา ต่างก็สนใจทำการค้นคว้าทดลองเรื่องโทรทัศน์เป็นอย่างยิ่ง ผลที่สุดปรากฏว่า John Logie Baird² แห่งอังกฤษเป็นผู้คิดค้นสำเร็จ อังกฤษจึงเป็นชาติแรกที่ได้เกียรติยกย่องว่าเป็นผู้คิดประดิษฐ์โทรทัศน์ได้สำเร็จก่อนประเทศอื่น โดยเริ่มส่งโทรทัศน์เป็นครั้งแรกในปี 1936 โดยตั้งสถานีส่งที่วัง Alexander แต่กิจการต้องชะงักลงเพราะสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยปิดบริการตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1939 เป็นต้นมา จนกระทั่งสิ้นสุดสงครามจึงเริ่มกิจการใหม่ เมื่อ 7 มิถุนายน 1946

¹ กุศล สุวรรณยา, คำบรรยาย Education Radio and Television Production.
ณ แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2512.

² Carmelo G. Panlasgui, Philippine Mass Media in Perspective.
(Quezon City: Capital Publishing House, Inc., 1967), PP.119-131.

โรงงานผลิตเครื่องรับโทรทัศน์ในอังกฤษโรงงานหนึ่งได้รายงานว่า มีผู้สั่งซื้อเครื่องโทรทัศน์ในขณะนั้น (ค.ศ. 1939) มากกว่าเครื่องรับวิทยุ และถามมีสาเหตุเพราะสงครามอังกฤษจะต้องเป็นชาติที่นำหน้าในเรื่องโทรทัศน์ สถานที่ส่งรายการโทรทัศน์ขณะนั้นคือ สถานี BBC ในระยะแรก ๆ รายการที่ออกอากาศส่วนมากจะเป็นรายการข่าวบรมราชาภิเษก การแข่งมาดามบี้ และการแข่งขันชิงถ้วยต่าง ๆ ส่วนสหรัฐอเมริกาซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโทรทัศน์มาพร้อม ๆ กับอังกฤษได้ประสบผลสำเร็จในระยะต่อมา ในปี 1920 มีผู้ประดิษฐ์หลอดภาพสำเร็จ แต่กิจการขณะนั้นยังนับได้ว่าเป็นเพียงการเริ่มต้น สหรัฐอเมริกาได้เริ่มต้นอย่างจริงจังภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี 1946 บริษัทโทรทัศน์ในอเมริกาหลายบริษัทได้ทุ่มเทเงินหลายล้านเหรียญเกี่ยวกับเรื่องนี้ บริษัทเหล่านั้นคือ NBC (National Broadcasting Company), A B C (American Broadcasting Company), C B S (Columbia Broadcasting System), กิจการโทรทัศน์ของสหรัฐอเมริการุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ในปี 1952 มีสถานีส่งโทรทัศน์ถึง 108 แห่ง และมีเครื่องรับโทรทัศน์ 17 ล้านเครื่อง ตามสถิติในปี 1962 จากหลักฐานปรากฏว่า ปัจจุบันทั่วโลกมีเครื่องรับประมาณ 110,000,000 เครื่อง อยู่ในอเมริกา 65,000,000 เครื่อง และในอังกฤษประมาณ 12,000,000 เครื่อง ส่วนจำนวนที่เหลือเป็นเครื่องรับโทรทัศน์ที่ใช้อยู่ในประเทศต่าง ๆ

✓ เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างใกล้ชิด จึงอาจมีอิทธิพลและสามารถโน้มน้าวจิตใจความรู้สึก หักศรัทธาของผู้ชมได้ ด้วยเหตุดังกล่าวทางรัฐจึงจำเป็นต้องเกี่ยวข้องของควย เพื่อควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถานีโทรทัศน์ ในสหรัฐอเมริกา มีกรรมการของรัฐชื่อ Federal Communication Commissions (FCC) ซึ่งสภากรองเกรสได้ตั้งขึ้น และมีสำนักงานอยู่ที่วอชิงตัน คณะกรรมการนี้จะทำหน้าที่ชี้ขาดว่าใครจะใช่ของไหนและใช้อย่างไร มิได้มีหน้าที่เซนเซอร์เนื้อหาของรายการ แต่อาจยึดใบ

อนุญาตให้สถานีทำผิดระเบียบ คณะกรรมการโคสวอนของโทรทัศน์ 242 ของเพื่อใช้ในการศึกษา ในประเทศอังกฤษก็เช่นกัน หน้าที่ท่านอนันต์ตกอยู่กับ Postmaster General ซึ่งจะทำหน้าที่ออกใบอนุญาตและกำหนดรายการไว้กับทางสถานีอีกด้วย

ประวัติโทรทัศน์ในประเทศไทย¹

โดยเหตุที่การศึกษาเรื่องนี้เกี่ยวกับความสนใจของผู้ชมกลุ่มหนึ่ง ที่มีต่อรายการโทรทัศน์ที่ทางสถานีทั้ง 3 แห่งจัดเสนออยู่ในขณะนี้ จึงควรที่จะกล่าวถึงประวัติความเป็นมา ตลอดจนการดำเนินงานของสถานีเหล่านั้นพอสังเขป

สถานีไทยโทรทัศน์ช่อง 4

สถานีไทยโทรทัศน์ช่อง 4 เป็นสถานีแห่งแรกในประเทศไทยและภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชื่อเรียกตามอนุสัญญาสากลวิทยุว่า HST-T.V. สถานีโทรทัศน์แห่งนี้ทำการส่งโทรทัศน์ครั้งแรกเมื่อ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2498 ด้วยระบบ F C C (66 - 72 M.C.) กำลังเครื่องส่งภาพ 100 K.W มี Gain สายอากาศ 2.9 เพราะฉะนั้นจึงมีกำลังส่งออกอากาศจริง ๆ ประมาณ 29 K.W. รัศมีส่งได้ไกล 250 กิโลเมตร จังหวัดต่าง ๆ 32 จังหวัดที่อยู่ในรัศมีสามารถรับภาพและเสียงได้

เจ้าของและผู้ดำเนินงานคือบริษัทไทยโทรทัศน์ ซึ่งเป็นบริษัทรัฐวิสาหกิจ ผู้ถือหุ้นของบริษัทขณะนี้คือ กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงการคลัง โรงงานยาสูบ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ กรมตำรวจ และกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในบรรดาผู้ถือหุ้นเหล่านี้ กรมประชาสัมพันธ์ถือหุ้นเป็นจำนวนมากกว่าครึ่ง

¹ "วิทยุโทรทัศน์", ประเทศไทย 2509. (พระนคร: โรงพิมพ์สำนักนายกรัชมุนตรี, 2509), หน้า 430.

ของจำนวนหน้ทั้งหมด

การดำเนินงานของสถานีโทรทัศน์แห่งนี้ยึดหลัก 4 ประการ¹ คือ

1. เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและเรื่องนารู (Information)
2. ใ้การศึกษา (Education)
3. ใ้ความบันเทิง (Entertainment)
4. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย

ในระยะเริ่มแรกออกอากาศสัปดาห์ละ 4 วัน ปัจจุบันออกอากาศทุกวัน วันธรรมดาคั้งแต่ 16.45 - 23.30 น. วันเสาร์และอาทิตย์เพิ่มรายการภาคกลางวันตั้งแต่เวลา 10.00 - 16.45 น. และต่อรายการภาคค่ำจนกระทั่งปิดสถานี ประมาณ 23.00 น.

สถานีโทรทัศน์กองทัพบกของ ๗

สถานีโทรทัศน์แห่งนี้เป็นสถานีโทรทัศน์แห่งที่ 2 ในประเทศไทย มีชื่อเรียกตามอนุสัญญาสากลว่า H-S-A T.V. ทำการเปิดสถานีเมื่อ 25 มกราคม พ.ศ. 2501 ทำการส่งควาระบบ F.C.C. ของ 7 (174 - 180 M.C.) กำลังของเครื่องส่งภาพ 5 K.W. มี Gain สายอากาศ 20

ความมุ่งหมายในการจัดตั้งสถานีมีดังนี้คือ

1. มุ่งหวังจะให้โทรทัศน์เป็นสื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างทหารกับประชาชน ใ้ประชาชนรู้จักหน้าที่ของตน มีความรู้ในกิจการป้องกันชาติ
2. ใ้เป็นเครื่องมือในการแจ้งข่าว คำสั่งใ้ทหารและประชาชนที่เกี่ยวข้องของทราบ
3. ใ้ใ้ประชาชนได้ทราบข่าวสารต่าง ๆ สารคดีความรู้และความบันเทิง

¹ ประสงค์ หงสนันท์, "วิทยุโทรทัศน์ในประเทศไทย", กรมประชาสัมพันธ์ (พระนคร: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2506), หน้า 42 - 60.

² "ก่อนจะเป็นของ ๗," หนังสือระลึกสถานีโทรทัศน์กองทัพบก. ประจำปี 2512. (พระนคร: โรงพิมพ์ประชาขาง, 2512), หน้า 23.

4. เผยแพร่กิจการกองทัพบก และส่วนราชการอื่น ๆ นอกจากกองทัพบกตามที่เห็นสมควร
5. เผยแพร่นโยบายของรัฐบาล
6. บำรุงความรู้และให้ความบันเทิงแก่ประชาชน
7. สนับสนุนการอบรมศีลธรรมและวัฒนธรรมของชาติแก่ทหารและประชาชน
8. ใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยเร่งรัดพัฒนาประเทศทุกด้าน
9. ตลอดจนการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายตรงข้าม
10. เพื่อใช้ประโยชน์ทางการฝึกและการศึกษาและเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกหัดเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ ความชำนาญ ให้สามารถติดตามความก้าวหน้าของวิชาการนี้ได้ และเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในยามสงคราม ขณะนี้ออกอากาศทุกวัน วันธรรมดาเริ่มตั้งแต่ 17.15 น. - 23.30 น. วันหยุดราชการ วันเสาร์และวันอาทิตย์เพิ่มรายการภาคกลางวันตั้งแต่ 09.00 - 16.30 จนกระทั่ง 17.15 น. จึงเปิดรายการภาคค่ำและปิดสถานีประมาณ 23.30 น.

ปัจจุบันกิจการโทรทัศน์ของประเทศไทย กำลังก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง ในปี 2510 และปี 2513 ประเทศไทยได้เปิดสถานีโทรทัศน์ในจังหวัดพระนครและธนบุรีอีก 2 สถานี คือ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 9 และสถานีโทรทัศน์สีของ 3

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 9¹

เป็นสถานีโทรทัศน์สีแห่งแรกในประเทศไทย วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์แห่งนี้ คือ เพื่อเป็นการสร้างสรรค์โรงกิจการโทรทัศน์ของประเทศไทยให้ก้าวหน้าทัดเทียมอารยะประเทศทั้งหลาย สถานีโทรทัศน์แห่งนี้ได้ทดลองแพร่ภาพเป็นครั้งแรก

---

¹เรวดี เทียนประภาส, "โทรทัศน์สี", บ้านไม่รูโรย (พระนคร: บริษัทประชุมช่าง, 2511), หน้า 7.

แรกเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510 ครั้งแรกเริ่มออกอากาศด้วยเครื่องส่ง 500 วัตต์ ซึ่งมีกำลังส่งออกอากาศ (e.r.p) 2.5 K.W. เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ได้เพิ่มกำลังส่ง เปลี่ยนไซเครื่องส่งขนาด 5K.W. ซึ่งมีกำลังส่งออกอากาศ (e.r.p.) 24K.W. ต่อมาเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 ได้ขยายกำลังส่งออกอากาศโดยไซเครื่องส่งขนาด 10K.W. ซึ่งให้กำลังส่งออกอากาศ (e.r.p.) 240 K.W. มาตรฐานสัญญาณระบบเดิมเป็นระบบ C.C.I.R. (Comite Consultatif International des Radio Communication) 625 เส้น ระบบสี PAL

เสาอากาศสูง	204 เมตร
ความถี่ภาพ	189.25 เมกกะไซเกิล
ความถี่สี	184.81638125 เมกกะไซเกิล
ความถี่เสียง	194.75 เมกกะไซเกิล
รัศมีรับสัญญาณ	150 กิโลเมตร

จากการติดตามผลงานปรากฏว่า ในจังหวัดใกล้เคียง อาทิ เช่นลพบุรี เพชรบุรี และพัตยา สามารถรับได้ทั้งภาพและเสียงอย่างชัดเจน เพื่อให้โทรทัศน์สีเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางของประชาชนทั่วประเทศ ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกของ 7 ได้เตรียมติดตั้งเครื่องส่งใหม่อีกเครื่องหนึ่ง ซึ่งมีกำลังส่งออกอากาศถึง 240 กิโลวัตต์ มีเสาอากาศที่สูงที่สุดเท่าที่เคยมีในเมืองไทย คือ 700 ฟุต และเพื่อเป็นการขยายรัศมีการรับชมไปทางภาคอีสาน ทางสถานีกำลังวางโครงการติดตั้งสถานีถ่ายทอดเป็นระยะ ๆ และทั้งสถานีย่อยขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมา เชื่อว่าโครงการนี้จะแล้วเสร็จต้นปี 2514 ปัจจุบันสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกได้สร้างสำนักงานและห้องส่งขึ้นที่หลังสถานีขนส่งสายเหนือ ซึ่งจะเปิดทำการได้ในราวเดือนมกราคม 2513 โดยไซเครื่องส่งที่ตั้งอยู่ที่สถานีโทรทัศน์กองทัพบก (ช่อง 7) เช่นเดิม และใช้วิธียิงสัญญาณไมโคร เวฟจากห้องส่งมายังเครื่องส่ง เพื่อแพร่ภาพออกอากาศไปยังเครื่องรับตามบ้าน

เวลาออกอากาศ วันธรรมดาเปิดสถานีเวลา 17.45 น. และปิดสถานีเวลา 23.00 น. วันเสาร์อาทิตย์เปิดสถานีเวลา 17.00 - 23.00 น. ไม่มีรายการภาคกลางวันในวันหยุดราชการ

สถานีโทรทัศน์สีช่อง 3

เป็นสถานีโทรทัศน์สีแห่งที่สองในเมืองไทย เจ้าของและผู้ดำเนินการคือ บริษัท บางกอกเอนเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (The Bangkok Entertainment Co.Ltd.) ที่ตั้งสถานีอยู่ที่อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี เริ่มทดลองแพร่ภาพเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2513 ส่งภาพควยระบบ 525 และ 625 เส้น ใช้ระบบสี PAL สำหรับผู้ที่มีเครื่องรับชนิด 525 เส้น จะสามารถรับภาพขาวดำได้ของ 2 ส่วนผู้ที่มีเครื่องรับ 625 เส้นจะรับได้ทั้งหมด 3 ไซเครื่องส่ง 50 K.W. กำลังส่งออกอากาศ (e.r.p.) 875 K.W. เสาอากาศสูง 250 เมตร

เวลาแพร่ภาพออกอากาศ

วันธรรมดาเปิดสถานีเวลา 15.58 - 24.00 น.

วันเสาร์อาทิตย์เปิดสถานีเวลา 09.58 - 24.00 น.

รายการที่จัดในระยะเริ่มแรก มีดังนี้

ก. รายการบันเทิง ประมาณ 65%

ข. รายการข่าว สารคดี ประมาณ 25% ซึ่งมากกว่าทุกสถานีในวัน

ธรรมดาจะมีรายการข่าว 5 ครั้ง คือ

เวลา 16.00 น. ข่าว 30 นาที

เวลา 18.00 น. ข่าว 10 นาที

เวลา 19.00 น. ข่าว 20 นาที

เวลา 21.00 น. ข่าว 10 นาที

เวลา 23.40 น. ข่าว 20 นาที

และยังมีข่าวเพิ่มในวันเสาร์อาทิตย์อีกคือ

เวลา 10.00 น. ข่าว 15 นาที

เวลา 12.55 น. ข่าว 20 นาที

เวลา 15.00 น. ข่าว 10 นาที

นอกจากนี้เวลาใดที่มีข่าวควนส่งมา ทางสถานีจะคัดรายการที่กำลังแสดงอยู่และ
เสนอข่าวควนทันที

ค. รายการที่เกี่ยวกับความรู้เบ็ดเตล็ดและอื่น ๆ ประมาณ 10%

หมายเหตุ สำหรับรายการภาคกลางวันของสถานีโทรทัศน์สีช่อง 3 ได้ทราบข่าวว่าคณะ
กรรมการกำลังดำริที่จะครายการภาคกลางวัน เพื่อลดค่าใช้จ่ายให้น้อยลง

นอกจากมีสถานีโทรทัศน์ในจังหวัดพระนครถึง 4 สถานีแล้ว ยังมีสถานีโทรทัศน์ในต่าง
จังหวัดอีก 4 สถานี คือ

1. สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 8 (ลำปาง) สถานีที่ตั้งอยู่ที่
จังหวัดลำปาง ทำการเปิดสถานีเมื่อ 25 มีนาคม พ.ศ. 2505 ส่งคววระบบ F C ของ
8 (180 - 186 M.C.) กำลังของเครื่องส่งภาพ 2.5K.W. มี Gain สายอากาศ 10,
e.r.p. 29K.W. เสาอากาศสูง 15 เมตร
2. สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 5 (ขอนแก่น) สถานีตั้งอยู่ใน
จังหวัดขอนแก่น ได้เปิดสถานีเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2505 ทำการส่งคววระบบ
FCC ของ 5 (76 - 52 M.C.) กำลังของเครื่องส่งภาพ 6 K.W. มี Gain สาย
อากาศ 11.6, e.r.p. 69.6 K.W. เสาอากาศสูง 120 เมตร
3. สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 9 (หาดใหญ่) กำลังจะพิจารณา
รื้อถอนเครื่องส่งไปติดตั้งที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี สถานีตั้งอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ทำการเปิดสถานีเมื่อ 2 พฤษภาคม 2504 ส่งคววระบบ FCC ของ 9 (186 - 192 M.C.)
กำลังของเครื่องส่งอากาศ 500 วัตต์, e.r.p. 10 K.W. เสาอากาศสูง 50 เมตร
4. สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (หาดใหญ่) ใช้เครื่องส่งระบบ
CCIR แทนระบบ FCC เดิม สถานีตั้งอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ทำการส่ง
คววระบบ CCIR ของ 10 (209 - 216 M.C.) กำลังของเครื่องส่งภาพ 10 K.W. มี
Gain สายอากาศ 10, e.r.p. 100 K.W. เสาอากาศสูง 40 เมตร ตั้งอยู่บนยอดเขา

สูง 367 เมตรจากระดับน้ำทะเล

นอกจากนี้ยังมีสถานีถ่ายทอด Translator ตามจังหวัดต่าง ๆ อีก 9 แห่ง เพื่อขยายรัศมีการรับชมให้กว้างขวางออกไปทั่วประเทศ

1. สถานี Translator บนเขาใหญ่รับสัญญาณของ 4 จากกรุงเทพฯ ส่งออกอากาศของ 8 ทำการเปิดสถานีเมื่อ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2506 มีกำลังส่ง 75 วัตต์
2. สถานี Translator คลองไผ่รับสัญญาณของ 8 จากเขาใหญ่ ส่งออกอากาศของ 10 สถานีที่ตั้งสถานีอยู่บนยอดเขาเขื่อนลั่น ทำการเปิดสถานีเมื่อ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2507 ด้วยกำลังส่ง 75 วัตต์ เพราะฉะนั้นประชาชนที่นครราชสีมา รับโทรทัศน์ของ 4 จากกรุงเทพฯ ได้โดยมีสถานีถ่ายทอดถึง 3 แห่ง สัญญาณโทรทัศน์ที่รับได้นั้น อยู่ในเกณฑ์ดี
3. สถานี Translator สัตหีบ รับสัญญาณของ 4 จากกรุงเทพฯ ส่งออกอากาศของ 9 สถานีที่ตั้งสถานี Translator อยู่ที่แหลมปู่เจ้า สัตหีบ เปิดสถานีเมื่อ 27 เมษายน 2510 ด้วยกำลังส่ง 75 วัตต์ ดังนั้นประชาชนที่อยู่ในบริเวณนี้สามารถจะรับสัญญาณโทรทัศน์จากของ 4 กรุงเทพฯ ได้โดยมีสถานีถ่ายทอดเพียงสถานีเดียว
4. สถานี Translator คอยสุเทพรับสัญญาณของ 8 จากลำปาง ส่งออกอากาศของ 10 สถานีที่ตั้งอยู่บนยอดเขาคอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ทำการเปิดสถานีเมื่อ 13 เมษายน 2506 ด้วยกำลังส่ง 75 วัตต์ ดังนั้นประชาชนทางเชียงใหม่สามารถรับสัญญาณโทรทัศน์จากของ 8 ลำปางได้โดยมีสถานีถ่ายทอดที่ยอดเขาคอยสุเทพ
5. สถานี Translator อำเภองาว รับสัญญาณจากของ 8 ลำปาง ส่งออกอากาศของ 13 สถานีที่ตั้งสถานีอยู่ที่อำเภองาว จังหวัดลำปาง เปิดสถานีเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2509 ด้วยกำลังส่ง 75 วัตต์ ดังนั้นประชาชนบริเวณอำเภองาว จึงสามารถรับสัญญาณโทรทัศน์จากของ 8 ลำปางได้โดยมีสถานีถ่ายทอดที่อำเภองาว
6. สถานี Translator ที่เขาพริก รับสัญญาณของ 7 จากกรุงเทพฯ ส่งออกอากาศของ 3 สถานีที่ตั้งสถานี Translator อยู่บนยอดเขาพริก เปิดสถานีเมื่อ 25 มกราคม 2510 ด้วยกำลังเครื่องส่ง 100 วัตต์ ดังนั้นประชาชนบริเวณนครราชสีมา

สามารถจะรับสัญญาณโทรทัศน์ของ 7 จากกรุงเทพฯ ได้โดยมีสถานีถ่ายทอดที่เขาวงกตเพียง
สถานีเดียวเท่านั้น

7. สถานี Translator ที่เขาวงพระจันทร์ รับสัญญาณของ 7 จาก
กรุงเทพฯ ส่งออกอากาศของ 3 สถานีที่ตั้ง Translator อยู่บนยอดเขาวงพระจันทร์
จังหวัดลพบุรี เปิดสถานีเมื่อ 25 มกราคม 2510 ด้วยกำลังเครื่องส่ง 100 วัตต์

8. สถานี Translator เขากบ รับสัญญาณของ 3 จากเขาวงพระ
จันทร์ ส่งออกอากาศของ 5 สถานีที่ตั้ง Translator อยู่บนยอดเขากบ จังหวัดนคร
สวรรค์ เปิดสถานีเมื่อ 25 มกราคม 2510 ด้วยกำลังส่ง 100 วัตต์

9. สถานี Translator ทับคร้อ รับสัญญาณของ 5 จากเขากบส่งออก
อากาศของ 7 สถานี Translator ตั้งอยู่ที่ทับคร้อ ตะพานหิน ใค้ทำการเปิดเมื่อ 25
มกราคม 2510 ด้วยกำลังส่ง 100 วัตต์ ประชาชนในย่านจังหวัดพิษณุโลก จะสามารถรับ
สัญญาณจากกรุงเทพฯ ของ 7 ได้ โดยต้องมีสถานีถ่ายทอดถึง 3 แห่งด้วยกัน

10. สถานี Translator เขาใหญ่รับของ 7 จากกรุงเทพฯ ส่งออก
อากาศของ 3 สถานีที่ตั้งสถานีอยู่บนยอด ภูเขาใหญ่ หัวหิน ทำการเปิดสถานีเมื่อ 25
มกราคม 2510 ด้วยกำลังส่ง 100 วัตต์ ดังนั้น ประชาชนบริเวณหัวหินและจังหวัดประจวบ
คีรีขันธ์จึงสามารถรับสัญญาณจากกรุงเทพฯ ของ 7 ได้โดยมีสถานีถ่ายทอดเพียงแห่งเดียวเท
านั้น

นอกจากกิจการโทรทัศน์ดังกล่าวแล้วในตอนต้น ประเทศไทยยังมีโทรทัศน์การศึกษา
Education Television อีกด้วย ทั้งนี้ เพราะในวงการการศึกษาของไทยได้เล็งเห็น
แล้วว่า สามารถจะนำโทรทัศน์มาใช้เป็นอุปกรณ์การสอนได้อีกอย่างหนึ่ง การนำโทรทัศน์
มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนเช่นนี้ มิได้มีเฉพาะในประเทศไทย แต่นานา
อารยะประเทศ เช่น อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น และฟิลิปปินส์ ได้นำโทรทัศน์
เข้ามาใช้เป็นอุปกรณ์การสอนนานแล้ว การจัดโทรทัศน์ศึกษานั้นแต่ละประเทศได้มีวิธี

ดำเนินการแตกต่างกันไป¹ คือ อาจส่งจากสถานีโทรทัศน์เพื่อการค้า (โทรทัศน์การศึกษา ในประเทศไทยทำลักษณะนี้) หรือส่งรายการจากสถานีโทรทัศน์ที่ตั้งขึ้นเพื่อการศึกษาโดยตรง หรืออาจทำแบบ Close Circuit T.V. ซึ่งการจะจัดแบบไหนนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น บางแห่ง เช่น อีตาลีได้จัดทำรายการที่ชุมชนจะต้องติดตามเรียนจนจบหลักสูตรจึงจะได้รับประกาศนียบัตร แต่บางแห่งจัดทำรายการขึ้นเพื่อใช้รายการนั้นส่งเสริมการสอนของครู และช่วยส่งเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ักเรียน

ในประเทศไทยได้มีการนำโทรทัศน์เข้ามาใช้เพื่อส่งเสริมการศึกษา โดยที่เทศบาลนครกรุงเทพฯ เป็นผู้จัดทำ และเริ่มออกอากาศเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2507 ที่สถานีโทรทัศน์ของ 4 ปัจจุบันออกอากาศสัปดาห์ละ 5 วัน คือ วันจันทร์ - ศุกร์ เฉพาะวันเปิดภาคเรียน เวลา 10.00 - 11.00 น. รายการหนึ่ง ๆ ใช้เวลาประมาณ 30 นาที วิชาที่จัดสอนเลือกเฉพาะวิชาที่เห็นว่าเหมาะสมและตรงความต้องการของโรงเรียน มีวิชา ศิลปศึกษา ภาษาอังกฤษ สังคมและวิทยาศาสตร์

เหตุที่เทศบาลนครกรุงเทพฯ ได้นำโทรทัศน์เข้ามาใช้เพื่อส่งเสริมการศึกษานั้น เพราะความแรงควนบางประการคือ เทศบาลนครกรุงเทพฯ ได้ขยายการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นออกไปจนถึงระดับประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อยกระดับความรู้ของประชาชนให้สูงขึ้น จึงเล็งเห็นว่าโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่มีประโยชน์และจะช่วยให้การศึกษาแก่ักเรียนได้ จึงได้นำมาใช้เพื่อส่งเสริมการศึกษาให้โดยผลดียิ่งขึ้น

ดังนั้น จึงได้วางโครงการจัดโทรทัศน์ศึกษาของเทศบาลนครกรุงเทพฯ ขึ้นในปี 2506 โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมช่วยให้นักเรียนสนใจและเพลิดเพลินในการศึกษาเล่าเรียน

---

¹ กุศล สุจรรยา, คำบรรยายวิชา Educational Radio and Television Production, ๗ แผนกวิชาโสตทัศนศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2511.

- แท้จริง
- ยิ่งขึ้น
- ไม่ได้
2. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากวิชาที่เรียนอย่าง
  3. เพื่อส่งเสริมวิธีการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนให้ได้ดี
  4. เพื่อจัดปัญหา ค้นอุปกรณ์การศึกษาบางอย่างซึ่งทางโรงเรียนจัดหา
  5. เพื่อผู้ปกครองของนักเรียนจะได้มีโอกาสติดตามการเล่าเรียนของเด็ก
  6. เพื่อให้รู้จักใช้วัสดุอุปกรณ์ในโรงเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

// จากประวัติความเป็นมาของโทรทัศน์ในประเทศไทย คงกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่า
โทรทัศน์เพิ่งเข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยได้เพียง 15 ปีเท่านั้น และด้วยระยะเวลาอัน
สั้นนี้เองไทยเรามีสถานีโทรทัศน์เพื่อให้ความบันเทิง ความรู้ สารคดีแก่ประชาชน ทั้งใน
พระนครและต่างจังหวัดถึง 8 สถานี นอกจากนี้ยังมีสถานี Translator ถึง 10 สถานี
จากการพัฒนากิจการอย่างรวดเร็วเช่นนี้ อาจคาดหมายได้ว่าอีกไม่กี่ปีข้างหน้าประเทศไทย
อาจมี T.V. Network เสนอบริการแก่ประชาชนทั่วประเทศอันจะอำนวยความสะดวกอย่าง
ไพศาลในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

จากการที่ประเทศไทยมีสถานีโทรทัศน์หลายสถานีดังกล่าวแล้ว ถ้าสังเกตและให้ความสนใจ
สนใจเกี่ยวกับระบบการส่งโทรทัศน์ของสถานีต่าง ๆ จะพบว่า ขณะนี้ ประเทศไทยใช้ระบบ
เส้นในการแพร่ภาพ 2 ระบบด้วยกัน คือ ระบบ 525 เส้นและระบบ 625 เส้น การใช้ระบบ
ที่แตกต่างกันเช่นนี้มีได้มีเฉพาะในประเทศไทย บรรดาประเทศในยุโรป เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส
สเปน รวมทั้งอเมริกาต่างก็ใช้ระบบในการแพร่ภาพต่างกันไป ดังนั้น จึงทำให้แต่ละประเทศ
ไม่สามารถรับรายการโทรทัศน์ที่ประเทศอื่นส่งออกอากาศได้ ด้วยเหตุนี้ อังกฤษและฝรั่งเศส
จึงร่วมมือกันหาวิธีแปลงระบบเส้น¹ ของประเทศอื่น เพื่อให้เครื่องรับในประเทศของตนรับได้

¹ กุศล สุจรรยา, Op.Cit., P.3

การทดลองโคประสบความสำเร็จในปี 1952 ดังนั้น ในปีต่อมา อังกฤษจึงส่งโทรทัศน์ข่าว การราชาภิเษก Queen Elizabeth ที่ 2 ไปยังฝรั่งเศส ฮอลแลนด์ และเยอรมัน ต่อมา ITALY ก็สามารถส่งภาพไปยังส่วนอื่น ๆ ของยุโรป ในระยะนี้เองได้มีสหภาพเกิดขึ้น ชื่อ Eurovision เพื่อรับภาระในเรื่องการดำเนินการแลกเปลี่ยนรายการ สำนักงานอยู่ที่เจนีวา ประเทศที่เข้าร่วมในโครงการมี 18 ประเทศ ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ อิตาลี เบลเยียม เดนมาร์ก นอร์เวย์ สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ฟินแลนด์ ออสเตรีย ลักเซมเบิร์ก มอนาโก สเปน ยูโกสลาเวีย ปอร์ตุเกสและแอมิเรีย

การพัฒนากิจการโทรทัศน์โคแพร่หลายอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ต่อมาจึงได้มีการจัดตั้ง องค์การIntervision ขึ้นทางตะวันออกของยุโรป องค์การนี้ได้เข้าร่วมกับEurovision เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1956 การรวมกันก่อตั้งองค์การเช่นนี้จึงทำให้ยุโรปทั้งทวีปรวมทั้งรัสเซียสามารถส่งโทรทัศน์กันโคทั่วยุโรป เช่น อังกฤษสามารถรับชมรายการจาก มอสโก ซึ่งจัดการตอนรับนักบินอวกาศ พันตรี กากาριν เป็นครั้งแรก ที่ระบบโทรทัศน์ตะวันออกและตะวันตกของยุโรปได้เริ่มติดต่อกัน รัสเซียก็ได้เคยรับชมรายการตรวจสอบสวนสนามในอังกฤษด้วยเช่นกัน

ระบบเส้นที่นานาประเทศใช้ในการแพร่ภาพ

ระบบเส้นเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งในการแพร่ภาพ การส่งโทรทัศน์ครั้งแรก ๆ เริ่มด้วยระบบ 425 เส้น ต่อมาจึงค่อยวิวัฒนาการเป็น 525 เส้น, 625 เส้น และในปัจจุบันมีถึง 819 เส้น ยังมีจำนวนเส้นมากขึ้นเท่าใด ภาพที่ปรากฏทางเคเบิลจะชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้น ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ เช่น

อังกฤษใช้ระบบ 405 เส้น ปรงคลื่นแบบ Positive Mod.

อเมริกาใช้ระบบ 525 เส้น ปรงคลื่นแบบ Negative Mod.

ประเทศบนดินแดนดินใหญ่ตอนกลางของยุโรปใช้ระบบ 625 เส้น

ฝรั่งเศสใช้ระบบ 819 เส้น ปรงคลื่นแบบ Positive Mod.

โคทรานว่าเมื่อไม่กี่ปีเอง อังกฤษได้เริ่มทดลองส่งระบบ 625 เส้น (Ultra-High-Frequency Band (Uhf Band) ควบคู่ไปกับระบบ 405 เส้น เพื่อจะเปลี่ยนไปใช้ระบบ 625 เส้นในอนาคต แต่ก็ไม่เปลี่ยนระบบทันทีนั้น เพราะต้องการทอดระยะให้แก่ผู้ชมเครื่องรับ 405 เส้น

โทรทัศน์สี (Colour Television)

สีเป็นมิติที่ 3 ของโทรทัศน์ สองมิติแรกคือ ภาพและเสียง อเมริกาได้ทำการค้นคว้าวิจัยเรื่องโทรทัศน์ มาตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แห่งเมืองเพนซิลวาเนียที่พยายามบุกเบิกเรื่องโทรทัศน์ โดยโคทรานและประสบความสำเร็จในปี 1954 การค้นคว้าครั้งนั้นบริษัทโคทรานทุ่มเงินไปหลายล้านเหรียญ ในเวลานั้นใช้เครื่องรับขนาด 15 นิ้ว F.C.C. ได้วางมาตรฐานให้ใช้ระบบ Compatible System ซึ่งหมายความว่า การส่งโทรทัศน์เป็นระบบสี แต่อาจรับบนจอขาวดำได้ นอกจากนี้ยังมีอีกระบบหนึ่งคือ Incompatible system ใจว่ารับเป็นโทรทัศน์สีด้วยหมายความว่า เครื่องรับต้องเป็นเครื่องรับโทรทัศน์สีครบถ้วน ต่อมา R C A ได้คิดค้นเครื่องรับจอขนาด 21 นิ้ว และราคาก็ถูกลงเหลือเพียง 895 ดอลลาร์ โคทรานคิดว่าจะจำหน่ายได้ปริมาณมาก แต่กลับปรากฏว่าในปีต่อ ๆ มาขายไม่ไค้มากเท่าที่คาดคะเนไว้ ทางสถานที่ส่งโทรทัศน์สี ในขณะนั้นคือ C B S ได้คอย ๆ ลดการส่งโทรทัศน์สีลงทุกที บริษัทที่สร้างเครื่องรับต่าง ๆ เลิกค้มไป แต่บริษัท R C A โคทรานขยันหย้ค้อยต่อไป ขณะนั้น David Sarnoff ได้เข้ามาบริหารงานของบริษัท เมื่อเข้ามาบริหารโคทรานได้ดำเนินการทำโครงการมูลค่า 50 ล้านเหรียญ เพื่อทำการวิจัยโทรทัศน์สี และในที่สุดในปี 1959 ซึ่งเป็นเวลาที่ทางบริษัท R C A ได้ลงทุนทำการวิจัยไปแล้ว 130 ล้านเหรียญ Sarnoff ได้รายงานความสำเร็จให้ประจักษ์ว่า ในปี 1961 สามารถขายเครื่องรับเพิ่มขึ้นจากปีอื่น ๆ 51% และในปี 1962 ก็ประสบผลสำเร็จอย่างงดงามเช่นกัน

เขียนเล่าไว้ในนิตยสาร Television Age ว่าในปีนี้ทุกสัปดาห์ครอบครัวอเมริกัน 100 คนจะโคชมโทรทัศน์สีในบ้านของตนและในระหว่างปีถัดจากถึงนั้น ในบลูมมิงตัน อินดีแอนา จะมีรถไฟบรรทุกเครื่องรับโทรทัศน์สีเต็มขบวนวิ่งออกจากโรงงานของ Radio

Corporation of America จากการสำรวจพบว่าขณะนั้นอเมริกามีเครื่องรับโทรทัศน์ 750,000 เครื่อง ในปี 1960 - 1961 ปรากฏว่าจำนวนบ้านที่มีเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว ในปี 1962 - 1963 ก็เพิ่มเป็นเท่าตัวเช่นกัน ในระยะหลัง ๆ นี้ อนาคตของโทรทัศน์คือยสดีสขึ้นเรื่อย ๆ ประวัติทางธุรกิจที่แสดงว่าอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นเท่าตัวและทวีขึ้นอีกเท่าตัวเช่นนี้ ย่อมแสดงให้เห็นว่ากิจการของโทรทัศน์จะประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

ขณะที่กิจการของโทรทัศน์กำลังก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง โดยเฉพาะในอเมริกาและญี่ปุ่น ระบบสีของโทรทัศน์ได้รับการปรับปรุงจนกว่า เพื่อให้สามารถแพร่ภาพได้ในลักษณะที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง คือ ทั้งภาพ และสีเหมือนของจริงมากที่สุด ปัจจุบันโทรทัศน์ใช้ระบบสี¹ ดังนี้คือ

1. ระบบ NTSC (National Television System Committee) 525 เส้น เป็นระบบที่คิดขึ้นครั้งแรกในอเมริกาและเนื่องจากเป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่เอี่ยมนี้เอง จึงยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง คือ สีที่ปรากฏทางเครื่องรับจะไม่คงที่ อาจเปลี่ยนเป็นเข้มขึ้นและค่อย ๆ จางลง เป็นอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ หรือไม่ก็ค่อย ๆ เปลี่ยนจากสีหนึ่งไปอีกสีหนึ่งวนเวียนอยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถจะบังคับสีให้คงที่เหมือนของจริงได้ตลอดไป อเมริกาต้องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเหมือนกัน แต่เนื่องจากได้จำหน่ายเครื่องรับโทรทัศน์ระบบดังกล่าวออกสู่ตลาดเป็นจำนวนหลายล้านเครื่องแล้ว จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงได้ลำบาก

2. ระบบ PAL (Phase Alternation Line) 625 เส้น เป็นระบบที่คิดขึ้นในเยอรมัน ภายหลังที่ได้ศึกษาข้อดีข้อเสียของระบบ NTSC มาเป็นเวลา 10 ปีแล้ว โดยใช้พื้นฐานของระบบ NTSC ปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น ฉะนั้น จึงขจัดข้อบกพร่องต่าง ๆ ออกไปได้อย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสีของระบบนี้สามารถจะ

¹ ราวดี เทียนประภาส, Op.Cit., P.23.

บังคับให้คงที่อยู่ได้ ซึ่งเป็นระบบเดียวกับที่โทรทัศน์สีในประเทศไทยได้ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้

3. ระบบ SECAM (Sequential Couleur A Memoire) 819
เส้น นับว่าเป็นระบบที่ดีมากระบบหนึ่ง แต่ไม่เหมาะในการใช้เพราะทางเทคนิคสูงมาก
ยุ่งยากในการปฏิบัติบำรุงรักษา ตลอดจนเครื่องส่งเครื่องรับยังมีราคาแพง ดังนั้น ระบบ
นี้จึงยังไม่แพร่หลาย

รายการประเภทต่าง ๆ ที่จัดเสนอทางโทรทัศน์¹

ตามหลักการจัดรายการโทรทัศน์โดยทั่ว ๆ ไป จะแบ่งรายการโทรทัศน์ออกเป็น
ประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- รายการดนตรี (Musical Program)
- รายการละคร (Dramatic Program)
- รายการเบ็ดเตล็ด (Variety Program)
- รายการที่ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม (Audience Participation Program)
- รายการกีฬา (Sport Program)
- รายการข่าว (News Program)
- รายการเพื่อกุลสตรี (Women's Program)
- รายการสำหรับเด็ก (Children's Program)
- รายการที่เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญ ๆ (Special Event Program)
- รายการที่เกี่ยวกับการศึกษาและสาธารณกุศล (Education Program and Public Service)

นอกจากนี้อาจ เสนอรายการปลี่ยนย่อยแตกต่างกันไปบ้างแต่ละสถานี เช่น บาง

¹David C. Phillips, John M. Grogan, Introduction to Radio and Television. (New York: The round press company, Inc., 1954) PP.97-109.

สถานีอาจเพิ่มรายการที่เกี่ยวกับศาสนา การเมือง การพัฒนาประเทศ การเกษตรกรรม เป็นต้น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ นโยบายของประเทศ ความสนใจ ความต้องการของชุมชน

การจัดรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย

การจัดรายการโทรทัศน์ในประเทศไทยระยะแรกได้จัดรายการประเภทต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางข้างล่าง นอกจากนี้เวลาออกอากาศของแต่ละรายการในสัปดาห์หนึ่ง ๆ จะมากน้อยต่างกันตามความสำคัญของรายการนั้น ๆ

ตารางที่แสดงข้างล่างนี้เป็นกรจำแนกการจัดรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยปี 1950 - 1960¹

Country Programs and Total Broadcasting time per week	Approximate Percentage of Total Programs time per week
Entertainment (T.V.Drama)	19
Foreign Newsreel	15
Non Fiction Films	7
Local and Foreign News	7
Commercial	7
General Knowledge	7
Childrens Programs	7
Musical Show	6
Cartoon	5
Fiction Film	5
News Reel	4
Sport	4
Scientific	3
Women's	2
Hygine Feature	1

¹Composition of T.V. Broadcasting Programs, According to National Classifications, During a typical in work 1960," Statistics on Radio and Television 1950-1960. (The workshop of the United Nations Educational: 1963) P.87.

เปอร์เซนต์และการจัดรายการต่าง ๆ เสนอแก่มุขมนตรีจะแตกต่างกันไปดังกล่าวแล้ว
 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการ ถ้าเห็นวาระรายการไหนประชาชนต้องการ สนใจมาก และทาง
 ผู้จัดเสนอเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่มุขมนตรี ก็จะเพิ่มเวลาหรือจัดรายการนั้น ๆ ขึ้นเพื่อสนอง
 ความต้องการแก่มุขมนตรี เช่น สถานีโทรทัศน์ในญี่ปุ่น ได้จัดรายการอีกหลายชนิด ซึ่งในขณะนั้น
 สถานีโทรทัศน์ของประเทศไทยยังไม่ได้จัดเสนอ จึงได้นำมาแสดงในที่นี้ด้วยเพื่อให้ผู้อ่าน
 ทราบลักษณะการจัดรายการโทรทัศน์ของประเทศอื่นบ้าง

การจัดรายการโทรทัศน์ในประเทศญี่ปุ่น

Country type programs and Total Broadcasting time per week	Approximate percentage of total programs time per week
<u>National Programs</u>	
Education	39
News	16
Entertainment	13
Cultural	6
Women's culture	6
Music	5
Social Problem	4
Drama	3
Light Music	3
Sport	3
Political Economic	1
Agriculture, Forestly, Fisheries	1
<u>Commercial Programs</u>	
Literature Amusement	35
Social, Cultural	24
Sport	19
News	12
Music Dancing	5
Advertisement	1
Other	4

หลักเกณฑ์ในการจัดรายการโทรทัศน์ต่างๆ ไป¹

การจัดรายการที่จะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจของผู้ชมและประโยชน์ที่ผู้ชมจะพึงได้รับ ดังนี้ คือ

1. รายการที่จัดเสนอจะต้องส่งเสริมความรู้ความเข้าใจวิชาการทุกสาขา เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้สติปัญญาแล้ว ยังต้องสามารถนำความรู้ที่ได้รับนั้นไปปรับปรุงเพื่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตได้อย่างแท้จริง
2. รายการที่จะต้องเปิดตาประชาชนให้กว้างขวาง ให้ได้ทราบข่าวคราวต่าง ๆ อย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริง
3. รายการที่ดีต้องส่งเสริมการกินดีอยู่ดีบำรุงความสุขสมบูรณ์ของประชาชน
4. ต้องส่งเสริมในการรักษาสิทธิเสรีภาพ รักษาความปลอดภัยต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของประชาชน มีการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า ต้องมีให้ประชาชนตกอยู่ในความกลัว
5. ยกเว้นการจัดรายการประเภทเสียดสีบุคคลหรือสังคม ตลอดจนองค์การหนึ่งองค์การใดโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวไม่เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ความรับผิดชอบต่อรายการทุกชนิดที่ควรออกอากาศ

รายการที่ออกอากาศทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นรายการข่าว รายการสารคดีรายการบันเทิง ตลอดจนรายการโฆษณาต่าง ๆ ผู้จัดรายการต้องระมัดระวังว่า ย่อมเกิดผลสะท้อนขึ้นแก่สังคมไม่ว่าทางหนึ่งก็ทางใดเสมอ ดังนั้น เมื่อจะเสนอรายการใดควรตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

¹ เฉลิม สุทธิรักษ์, Op.Cit., P. 114.

1. การให้ข่าวสารถูกต้องตรงต่อข้อเท็จจริง ทันต่อเหตุการณ์
2. บรรยายหรือมีการแสดงเกี่ยวกับสารคดี วิชาการ ความรู้ทั่วไป
ไปอันทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์
3. เผยแพร่ภาษา ศาสนา ศิลปกรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม
ประเพณีอันดีงามของชาติไทย
4. จัดบทความหรือสารคดี รายการอันจะก่อให้เกิดความรักชาติ ความ
เสียสละ มานะอดทน เพื่อสาธารณประโยชน์และชาติบ้านเมือง
5. จัดการแสดงหรือบทความต่าง ๆ ที่แสดงถึงความเมตตากรุณา อัน
ก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวระหว่างหมู่คณะและประเทศชาติ
6. ส่งเสริมการประกวด โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน คนตรีไทยส่งเสริม
ความเป็นไทย
7. ช่วยเผยแพร่โครงการปฏิบัติงาน ผลการปฏิบัติงานของหน่วยราชการ
8. จัดให้มีการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ ๆ เพื่อทราบความคิด นโยบาย
และวิธีปฏิบัติงานอันเหมาะสม
9. ส่งเสริมนโยบายของรัฐบาล ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม
จิตวิทยา

รายการที่ควรเว้นไม่ควรรนำมาจัดเสนอแก่ผู้ชม

1. บทความและการแสดงที่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลหรือขัดต่อนโยบาย
2. ไม่เป็นเรื่องที่ทำให้ประชาชนขาดความเลื่อมใสในระบบประชาธิปไตย
3. ไม่เป็นเรื่องการเมืองที่กระทบกระเทือนการปกครองของประเทศ
4. ไม่เป็นเรื่องที่เสียดสีกล่าวร้ายรัฐบาล
5. บทความหรือการแสดงที่เป็นการส่งเสริมให้เกิดความนิยมในการกระทำ
อันเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือเป็นประโยชน์ต่อคอมมิวนิสต์

6. บทความและการแสดงที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ประเทศไทย
รัฐธรรมนูญ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พระบรมราชินีและรัชทายาท
7. บทความและการแสดง ที่จะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่บุคคลหนึ่ง
บุคคลใด
8. ไม่เสียดสีหรือก่อให้เกิดความเกลียดชังแก่บุคคลหรือหน่วยงานใด ๆ
9. บทความและการแสดงที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ชาติ ซึ่งเป็นการ
ทำลายสัมพันธ์ไมตรีอันดีระหว่างประเทศ
10. บทความและการแสดงที่ทำให้เสื่อมเสียแก่ศีลธรรม วัฒนธรรมขนบ
ธรรมเนียมประเพณีอันดีของชาติตลอดจนภาษา
ไม่แสดงการกระทำทารุณร้ายกาจต่อบุคคลและสัตว์หรือแสดงให้เห็นว่า
ไร้อัลลธรรม
ไม่เป็นเรื่องที่จะเป็นตัวอย่าง เพราะนิสัยอันไม่ดีแก่บุคคลที่จะนำไป
ประพฤติกินทางชั่ว
ไม่เป็นเรื่องลามกอนาจาร
ไม่ลบหลู่ขุนียัตถุหรือวีรชน
11. บทความหรือการแสดงที่ส่งเสริมให้เกิดอาชญากรรม
ไม่แสดงวิธีดำเนินการของผู้อยู่ที่ทำอาชญากรรมโดยใช้อุปายอัน
ประหลาดผิดจากธรรมดา
ไม่แสดงประวัติของผู้อยู่ที่มีชื่อ
ไม่แสดงการฆาตกรรม ที่น่าสยดสยองหรือการประหารชีวิตอันก่อให้เกิด
เกิดความหวาดเสียว
12. บทความและการแสดง ที่ทำให้เกิดความแตกสามัคคี ความไม่สงบหวาด
กลัวหรือวิตกแก่ประชาชน
สรุปแล้วคือการจัดรายการทุกชนิด ทุกประเภท ต้องให้ประสานสอดคล้องกับโครงการ
พัฒนาชาติบ้านเมืองของรัฐบาลที่ตั้งไว้ เพื่อพัฒนาสังคมให้ประชาชนได้อยู่ดีกินดีมีความสุข

หลักเกณฑ์ในการเสนอรายการที่สำคัญ ๆ

การเสนอข่าวโทรทัศน์

1. การใช้สำนวนถ้อยคำเข้าใจได้ง่าย (Simplicity) ชัดเจน
แจ่มแจ้ง กระชับรัดกุมเคลือบ

2. การดำเนินเรื่องและขอความกระชับ (Brevity)

3. การดำเนินเรื่องตรงไปตรงมา (Directness)

4. การเพิ่มสีสันของเรื่อง (Color)

5. การรักษาสัจจะเท็จจริง (Objectively)

6. ความยุติธรรม (Fairness)

7. รสนิยมดี (Good Taste)

8. ต้องมีความเที่ยงตรง (Accuracy) รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

โทรทัศน์ในอเมริกาถือว่ารายการข่าวมีความสำคัญไม่น้อยกว่ารายการบันเทิง¹ เมื่อมีข่าวสำคัญหรือข่าวด่วนจะแทรกเนื้อหาของข่าว เข้าไปในช่วงเวลาของรายการบันเทิงโดยหยุดรายการบันเทิง 1 - 3 นาทีเพื่อเสนอข่าว เทคนิคในการเสนออาจเสนอเป็นตัวหนังสือใหญ่ๆ ใ้คนอ่านข่าวพร้อมกับชมการแสดงหรือไม่ก็ขอเวลาผู้เป็นเจ้าของรายการนั้น ๆ บอกข่าวสั้น ๆ ใ้ผู้ชมได้ทราบ สำหรับช่วงเวลาของการเสนอข่าวของสถานีโทรทัศน์ในอเมริกา มีเกือบตลอดเวลา

ช่วงเวลาของการเสนอข่าวปกติ ทางโทรทัศน์ในประเทศอเมริกา

07.30 - 08.00 น. รายการข่าวของ CBS

09.25 - 09.30 น. รายการข่าวของ NBC

11.25 - 11.30 น. รายการข่าวของ CBS

11.55 - 12.00 น. รายการข่าวของ NBC

14.25 - 02.30 น. รายการข่าวของ CBS

¹ อูฟาร์ เนื่องจำนงค์, "ชาวทีวีอเมริกา," นิตยสารไทยโทรทัศน์, ฉ. 174
กรกฎาคม 2511.

04.55 - 05.30 รายการข่าวของ A B C

06.30 - 08.30 รายการข่าวของ A B C

08.00 - 09.30 สถานีโทรทัศน์ C B S และ N B C จะเสนอข่าวพร้อมกัน
ชั่วโมงครึ่ง

23.00 - 23.30 สถานีโทรทัศน์ทุกสถานีดังกล่าวแล้วจะเสนอข่าวพร้อมกัน

จากช่วงเวลาของการเสนอข่าวข้างต้น จะสังเกตได้ว่าสถานีโทรทัศน์ในประเทศ
อเมริกา ใช้เวลาตอนเย็นเสนอข่าวนานที่สุด รายการเสนอข่าวทั้งหมดนี้ไม่ได้รวมข่าว
พิเศษที่จะหยุดรายการต่าง ๆ เพื่อเสนอข่าวสั้น ๆ ด้วยตัวหนังสือเล็ก ๆ สั้น ๆ 2 บรรทัด
กลางของจอโทรทัศน์ขณะที่มีการแสดง

ปัจจุบันโทรทัศน์สีของ 3 ของประเทศไทย ก็ได้เสนอข่าวแก่ผู้ชมในวันหนึ่ง ๆ
หลายช่วงเวลาดังกล่าวแล้วในเรื่องกิจการของโทรทัศน์สีของ 3 และยังมีรายการข่าวพิเศษ
ซึ่งเป็นข่าวควนสั้น ๆ เสนอแทรกในรายการแสดงอีกด้วย อย่างไรก็ตามก็ยังไม่แนใจ
ว่าการเสนอรายการข่าวของสถานีโทรทัศน์แห่งนี้ จะลดลงหรือไม่ ถ้าการจัดรายการต่าง ๆ
เป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว

การเสนอรายการสารคดี

1. ฟังแล้วเข้าใจง่าย (Easy to Understand)
2. ให้ความเพลิดเพลินในการครุ่นคิด (Pleasant to Contemplate)
3. เกร้าใจ (Appeal) แปลกไม่ซ้ำแบบใคร
4. ไม่ยัดเยียด (No Longer)

การเสนอรายการบันเทิง

1. ต้องเสนอรายการที่เหมาะสมกับระดับจิตใจ ความต้องการความสนใจ
วัฒนธรรมประเพณีของประชาชนในชาติ
2. เป็นรายการที่ให้ความสนุกสนาน แต่ขณะเดียวกันต้องแฝงไว้ด้วย
แนวทางที่จะรักษาศีลธรรมวัฒนธรรมอันดีงาม

3. ถ้าสามารถทำได้รายการบนนี้ทั้งหมดแทรกข้อคิดอย่างใดอย่างหนึ่งไว้ในเรื่องเสมอ เช่น ความเสียสละ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ สามัคคี

การเสนอรายการกีฬา

1. ควรจะเสนอรายการที่แนะนำให้ประชาชนรู้จักการปฏิบัติตัวในการชกกีฬา ให้มีมารยาท ในการชม
2. เสนอแนะนำการชกกีฬาแต่ละประเภท เพื่อให้ประชาชนดูกีฬาแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้เขียนได้ศึกษาแล้วปรากฏว่า การวิจัยเกี่ยวกับความสนใจต่อรายการโทรทัศน์ที่จัดโดยทั่วไปตามสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ ยังไม่มีใครมีใครสนใจวิจัย ส่วนมากจะเป็นการศึกษาวิจัยคนคว้าที่เกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์ทางด้านการศึกษา เช่น

ในปี พ.ศ. 2502 นางลักขณ์ ประเสริฐธรรม¹ ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4, 5 และ 6 โดยออกแบบสอบถาม ถามไปยังนักเรียน ซึ่งพอสรุปได้ว่า นักเรียนวัยรุ่นเหล่านี้ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ และฟังวิทยุมากกว่าทำสิ่งอื่น ๆ

---

¹นางลักขณ์ ประเสริฐธรรม, การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4, 5 และ 6. วิทยานิพนธ์ สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต เสนอต่อคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2502)

ในปี พ.ศ. 2502 เซนกัน นีกา กอคีรี¹ ได้ศึกษาอิทธิพลของโทรทัศน์ต่อการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมปีที่ 4, 5, 6 ตลอดจนต้องการศึกษาความสนใจโดยทั่วไปของ เด็กในวัยนี้ที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ซึ่งทางสถานีโทรทัศน์โคจด์เสนอ โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับนี้ ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญซึ่งอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ทั้งหมด 6 โรงเรียน จำนวน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย 250 คน และนักเรียนหญิง 150 คน ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาในการชมโทรทัศน์ และชมเฉพาะรายการที่ตนสนใจเท่านั้น ส่วนใหญ่ทำการบ้านเสร็จแล้วจึงจะชมโทรทัศน์ เด็กส่วนใหญ่สามารถชมโทรทัศน์ได้โดยอิสระ มีเพียงส่วนน้อยที่ถูกผู้ปกครองกำหนดเวลาในการชมโทรทัศน์ เด็กที่มีทัศนคติที่ดีต่อการชมสื่อมวลชนชนิดนี้ ให้ความเห็นว่า การชมโทรทัศน์ทำให้ตนได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ และอาจนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนได้ คือให้ผลดีมากกว่าผลเสีย สำหรับผลเสียที่จะได้รับจากสื่อมวลชนชนิดนี้เป็นประการแรกก็คือทำให้สุขภาพทรุดโทรม นักเรียนจำนวน ร้อยละ 77.50 ให้ความเห็นว่าโทรทัศน์ให้ความรู้รอบตัวได้เป็นอย่างดี ส่วนทางด้านผู้ปกครองจะสนับสนุนเด็กให้ดูเฉพาะรายการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษามากกว่าแนะนำ

ในปี พ.ศ. 2504 กองเผยแพร่ การศึกษากระทรวงศึกษาธิการ² ได้ทำการสำรวจ "อิทธิพลของภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ต่อเยาวชนไทย" การสำรวจทำโดยส่งแบบ

¹นีกา กอคีรี, อิทธิพลของโทรทัศน์ต่อการศึกษา (วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญา ครุศาสตรบัณฑิต เสนอต่อคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2502)

²กองเผยแพร่การศึกษา, สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงศึกษาธิการ, อิทธิพลของภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ต่อเยาวชนไทย (พระนคร: โรงพิมพ์กรม การทหารสื่อสาร, 2504), หน้า 32

สอบถามไปยัง บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเยาวชน ที่มีอายุระดับต่าง ๆ กัน นอกจากนี้ อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครองยังมีอาชีพต่าง ๆ กันอีกด้วย คือมีทั้งข้าราชการ ครู พ่อค้า ประชาชน

จากผลการสำรวจปรากฏว่า เด็กอายุ 5-21 ปี ยกเว้นอายุระหว่าง 14-17 ปี ชมภาพยนตร์โดยเฉลี่ยแล้วเดือนละ 5 ครั้ง ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า 9 ปีลงไปชมโทรทัศน์ อย่างน้อยเดือนละ 1 ชั่วโมง ส่วนเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 10-21 ปี จะชมโทรทัศน์อย่างน้อย เดือนละ 3 ชั่วโมง สำหรับอิทธิพลของภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมของ เยาวชนจะมีกับเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 10-13 ปี เท่านั้น คือมีอิทธิพลทำให้บุคคลเหล่านั้น นิยม ประพฤติปฏิบัติตามอย่างคารา ตลอดจนให้ความสนใจและให้ความนิยมเป็นพิเศษ

รายการโทรทัศน์ที่เยาวชนชอบชม มีรายการการ์ตูน รายการสำหรับเด็กและ ภาพยนตร์บันเทิงเรื่องต่าง ๆ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 14-17 ปี ไม่ชอบภาพยนตร์โทรทัศน์ ประเภทโคเป็นพิเศษเลย ส่วนเยาวชนที่มีอายุ 18-21 ปี ชอบภาพยนตร์ประเภทข่าวและ สารคดี สำหรับความสนใจในภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ เยาวชนอายุระหว่าง 6-9 ปีให้ความ คิดเห็นว่าชอบภาพยนตร์การ์ตูนมากที่สุด ส่วนเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 10-13 ปีชอบภาพยนตร์ การ์ตูน และตลกขบขัน

ทางด้านผู้ปกครอง ส่วนมากจะให้การสนับสนุนในการชมภาพยนตร์ประเภทประวัตี ศาสตร์ ข่าวสารคดี และการ์ตูนมากที่สุด ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า ภาพยนตร์ประเภทรัก ตื่นเต้น โศรก ไม่เหมาะจะให้เด็กของตนชม นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่า การชมภาพยนตร์ และโทรทัศน์จะทำให้เยาวชน เป็นหนุ่มสาว เร็วเกินวัย และยังทำให้จิตใจฟุ้งซ่าน กิริยามารยาท ไม่เรียบร้อย และยังจะแย่งเวลาทำการบ้าน การดูตำรา ทบทวนบทเรียนอีกด้วย

จากการสำรวจผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการควบคุมเยาวชนในการชม โทรทัศน์ และภาพยนตร์ ตลอดจนควรจะได้มีการปรับปรุงทั้งภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์ เพื่อเยาวชนจะได้รับผลประโยชน์มากกว่าผลเสีย

ในปี พ.ศ. 2507 พรรณลีย์ เทพลักษณะเดชา¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ในปี พ.ศ. 2506" โดยออกแบบสอบถาม และส่งไปยังนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 5 โรงเรียน จำนวน 465 คน ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนมากชอบฟังวิทยุ และโทรทัศน์มากที่สุด เมื่อเวลาว่าง และนักเรียนส่วนมากชอบชมโทรทัศน์มากกว่าฟังวิทยุ
2. เวลาที่นักเรียนชมโทรทัศน์มากที่สุด คือเวลา 11.00 น.-12.00 น.
3. เด็กนักเรียนส่วนมากสนใจ และต้องการชมภาพยนตร์โทรทัศน์ประเภทโศกนาฏกรรม และการ์ตูน
4. รายการที่นักเรียนต้องการให้จัดบ่อยครั้ง คือรายการทนายปัญหา ตอบปัญหา เพราะรายการเหล่านี้ให้ความรู้รอบตัว และเป็นประโยชน์ต่อการเรียน
5. รายการที่นักเรียนส่วนมากเห็นว่าควรที่จะเพิ่มคือรายการ คนตรีสากล
6. รายการที่นักเรียนส่วนมากไม่ชอบคือ รายการโฆษณาสินค้า
7. เมื่อเปรียบเทียบความสนใจในรายการโทรทัศน์ ระหว่างนักเรียน และผู้ปกครอง ปรากฏว่า ผู้ปกครองสนใจรายการข่าว สารคดี เป็นอันดับแรก และชอบรายการภาพยนตร์เป็นอันดับรองลงมา ส่วนนักเรียนชอบและสนใจรายการภาพยนตร์บันเทิงเป็นอันดับแรก และสนใจรายการคนตรีเป็นอันดับรองลงมา
- ✓ 8. ภาพยนตร์โทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ ประเภทลึกลับ สืบสวนและชอบละครประเภทตลกขบขัน

เมื่อเปรียบเทียบแล้วปรากฏว่า การชมโทรทัศน์มีผลดีมากกว่าผลเสีย และไม่ไ้กระทบกระเทือนต่อการเรียน หรือสุขภาพของนักเรียนแต่ประการใด

¹พรรณลีย์ เทพลักษณะเดชา, ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อรายการโทรทัศน์ในปี พ.ศ. 2506 (วิทยานิพนธ์ สำหรับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต เสนอต่อคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507), หน้า 65.

ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้ปกครองควรกำหนดเวลาในการชมโทรทัศน์ของเด็ก ควรฝึกให้เด็ก รู้จักดู และจดจำ ความรู้จากโทรทัศน์ ทางสถานีโทรทัศน์ควรที่จะเพิ่มรายการประเภทข่าว สารคดี ศิลปะ และวัฒนธรรม เพราะจะเป็นประโยชน์แก่เด็ก อีกทั้งควรลดภาพยนตร์ประเภทโศกนาฏกรรม และควรจัดสรรรายการที่ดึงดูดความสนใจของเด็กมาเสนอ เพื่อจะได้ให้เด็กได้ชมแต่สิ่งที่ดีงาม จะช่วยลดปัญหาเรื่องเด็กวัยรุ่นได้

✧ ในปี พ.ศ. 2509 สุภา ช่างโชติ¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร" การวิจัยมุ่งศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ว่าจะมีอิทธิพลต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา ต่อนักเรียนในระดับนี้อย่างไรบ้าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนจากโรงเรียนที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา 5 โรงเรียน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนชาย 207 คน และนักเรียนหญิง 205 คน ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามไปยังนักเรียน ผลจากการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

นักเรียนทั้งชายและหญิงได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมากพอสมควร และนักเรียนทั้งชายและหญิงส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภท โดยให้ความเห็นว่า สื่อมวลชนช่วยให้ความรู้ และความเพลิดเพลิน ส่วนประโยชน์ที่ได้รับความบันเทิงเป็นอันดับแรก และได้ความรู้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาเป็นอันดับรองลงมา อีกทั้งเห็นว่า สื่อมวลชนช่วยให้การเรียนวิชาสังคมศึกษาดีขึ้นปานกลาง ส่วนความรู้ที่ได้รับจากสื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภท จะเป็นความรู้ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันและให้แนวโน้มนทางสังคมมากที่สุด นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีส่วนในการให้คำแนะนำแก่บุตรธิดาในการเลือกใช้สื่อมวลชนทั้ง 4 ประเภทมากพอสมควร ผู้ปกครองของนักเรียนหญิงจะแนะนำมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนชาย

---

¹สุภา ช่างโชติ, การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร (วิทยานิพนธ์ สำหรับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2508), หน้า 144.

ผู้วิจัยได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อมวลชนแต่ละชนิดในด้านการศึกษาพอสรุปย่อ ๆ ดังนี้

1. โทรทัศน์สามารถนำข่าวสารและเรื่องราวที่มีทั้งภาพและเสียงไปสู่ผู้รับได้ ช่วยให้ผู้รับเกิดความรู้สึกว่าเหตุการณ์นั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตน
- ✓ 2. ผู้ปกครองมีความสามารถรู้จักเลือกและแนะนำให้เกิดชมรายการที่ดี โทรทัศน์ก็จะมีบทบาทในการอบรมและฝึกนิสัยที่ดีแก่เด็กได้
3. โทรทัศน์ช่วยเสริมบทเรียน และการสอนของครูจากโรงเรียน
- ✓ 4. โทรทัศน์เป็นครูคนที่สามของเด็ก นอกเหนือจากพ่อแม่และอาจารย์ที่โรงเรียน

ในปี พ.ศ. 2509 ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของภาพยนตร์ของโทรทัศน์ต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น" เพื่อสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงในการชมภาพยนตร์โทรทัศน์ และอิทธิพลของภาพยนตร์ต่อเด็กวัยรุ่น โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนสาธิตในจังหวัดพระนครและธนบุรี ประชากรที่ใช้มีนักเรียน 438 คน และผู้ปกครองจำนวน 429 คน การวิเคราะห์ผลได้คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ แล้วใช้ ไคแอสควร์ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเด็กวัยรุ่นชาย และ หญิง และผู้ปกครอง จากการวิเคราะห์ผลปรากฏ ดังนี้ คือ

1. ในการชมโทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่นชายหญิง เด็กวัยรุ่นหญิงสนใจชมภาพยนตร์วิทยาศาสตร์กว่าหน้ามากที่สุด ส่วนเด็กวัยรุ่นชาย ชอบภาพยนตร์สงคราม และภาพยนตร์จารกรรมมากที่สุด
2. วันและเวลาที่เด็กชายและเด็กหญิงวัยรุ่น ชอบดูโทรทัศน์มากที่สุด คือเวลา 19.00 - 20.00 และจะใช้เวลาคูสมัปดาห์ละ 13 ชั่วโมง 40.8 นาที

¹ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์, อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น (วิทยานิพนธ์ สำหรับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2509), หน้า

3. สาเหตุที่ชอบภาพยนตร์แต่ละประเภทนั้นเนื่องมาจาก ชมแล้วได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน และบางเรื่องเป็นตัวอย่างที่ดี

4. การให้คำแนะนำ การห้ามชมรายการ และกำหนดเวลาชมโทรทัศน์ขึ้นอยู่กับวัยของเด็ก วัยรุ่นที่อายุน้อยได้รับการกำหนดเวลาในการชม และได้รับการห้ามชมบางรายการมากกว่าเด็กโต แต่เด็กโตได้รับการแนะนำในการดูรายการต่าง ๆ มากกว่าเด็กที่อายุน้อย นอกจากนี้ยังขึ้นกับการศึกษาของผู้ปกครอง ถ้าผู้ปกครองมีการศึกษาอยู่ในระดับสูงจะให้คำแนะนำในการชมโทรทัศน์มากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อย

4.5. ภาพยนตร์โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นทั้งในแง่ดีและแง่เสีย

ในแง่ดี

1. ช่วยในการสังคม ทำให้เด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงได้มีเรื่องสนทนากับเพื่อน เข้าสังคมได้ดี และทำให้ทราบวิธีปฏิบัติตนกับเพื่อนต่างเพศ

2. ช่วยในการศึกษาเล่าเรียน เป็นบางวิชา เช่น วิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาไทย

3. ช่วยให้มีความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชาวต่างชาติ

4. ช่วยให้รู้จักค้นคว้าหาความรู้ และมีความทะเยอทะยานในการทำงาน

5. เป็นการประหยัครายจ่าย ที่จะต้องไปเที่ยวหย่อนใจนอกบ้าน และยังเป็น การพักผ่อนหย่อนใจที่ดีกว่าอย่างอื่น

ในแง่เสีย

1. ทำให้เด็กวัยรุ่น เป็นหนุ่มเป็นสาวเร็ว อยากรู้รักมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กชาย

2. ทำให้เด็กชอบเลียนแบบ และประพฤติอย่างพระเอก ผู้ร้าย ชอบเล่นและพกอาวุธ โดยเฉพาะเด็กชาย

3. ชอบใช้คำพูดตามแบบอย่างที่ดีชมจากภาพยนตร์ ซึ่งส่วนมากเป็นคำแสดงเป็น คัพท์แปลก ๆ

4. ภาพยนตร์บันเทิงทางโทรทัศน์มีผลต่อจิตใจเด็ก ทำให้เด็กเห็นเรื่องชกต่อย การใช้อาวุธทำร้ายร่างกายเป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ยังทำให้เสียสุขภาพ มีเด็กส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่าจะทำให้กระทบกระเทือนต่อผลการเรียน

ในปี พ.ศ. 2512 นพรัตน์ ศรีประทุม¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรายการโทรทัศน์" เพื่อวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรายการโทรทัศน์ที่จัดเสนออยู่ตามสถานีต่าง ๆ ในจังหวัดพระนคร ในการดำเนินงานผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถาม ไปยังนิสิตคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นจำนวน 800 คน จากผลการวิเคราะห์พอสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตชาย และหญิง มีความสนใจต่อรายการโทรทัศน์มากพอสมควร นิสิตชายและหญิงส่วนมากชมโทรทัศน์ทุกวัน เวลาที่ดูมากที่สุดคือ 18.00-20.00น.และจะดูประมาณวันละ 1-2 ชั่วโมง

2. รายการโทรทัศน์ ที่จัดอยู่ตามสถานีต่าง ๆ ให้ประโยชน์ทางด้านการดำรงชีวิตมากกว่าทางด้านการศึกษา

3. อิทธิพลของรายการโทรทัศน์ต่อนิสิตในค่านิยมพฤติกรรมต่าง ๆ มีมากพอสมควร เมื่อชมโทรทัศน์แล้ว นิสิตอยากเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงบ้าง และได้้นำข้อคิดทั้งหลายที่ได้จากการชมภาพยนตร์มาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

4. เมื่อชมโทรทัศน์แล้วผลการเรียน ยังคงเป็นปกติ ซึ่งแสดงได้ว่ารายการโทรทัศน์ ไม่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิต ถ้านิสิตรู้จักแบ่งเวลาในการชมรายการให้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อคนทั่วไป ทั้งในค่านิยมที่เป็นประโยชน์และโทษ เพราะฉะนั้น ผู้ดำเนินการจัดทำ ควรจะเป็นผู้ที่มีความสามารถ

¹ นพรัตน์ ศรีประทุม, การวิเคราะห์ความสนใจของนิสิตที่มีต่อรายการโทรทัศน์ (วิทยานิพนธ์ สำหรับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2512).

ในการจัดรายการ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาให้เพิ่มมากขึ้น ควรจะจัดรายการประเภท กีฬา วัฒนธรรม ศิลปะ ภาษา และวรรณคดี เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ผู้ชมรายการควรจะแบ่งเวลาให้เหมาะสม เพื่อจะได้ไม่กระทบกระเทือนการเรียนและสุขภาพ และควรจะนำสิ่งที่มีประโยชน์จากการชมรายการต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตรประจำวัน สำหรับครูอาจารย์ควรจะนำสื่อมวลชนชนิดนี้ เข้ามาช่วยเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และควรจะได้มีการวิจัยความสนใจของบุคคลในระดับต่าง ๆ ที่มีต่อการชมโทรทัศน์ เพื่อให้กว้างขวางออกไป ตลอดจนการศึกษาวិธีการจัดรายการ การออกรายการ และเทคนิคอื่น ๆ ที่จะสนองความต้องการของผู้ชมและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

การวิจัยของต่างประเทศ

Balogh, Joseph¹ ได้ทำการสำรวจนิสัยการชมโทรทัศน์ของเด็กชายในโรงเรียนมัธยมในมลรัฐ โอไฮโอ วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่กำหนดเพื่อการศึกษา การพักผ่อน และการชมโทรทัศน์ เพื่อทราบผลที่ได้จากโทรทัศน์ในด้านการศึกษา เพื่อทราบอิทธิพลของบิตามารคาที่มีต่อการเลือกชมรายการต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยส่งแบบสอบถามไปยังประชากร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ 103 คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนเกรดต่าง ๆ กัน มีชั้น 10, 11 และ 12 และยังเป็นตัวแทนของทุกระดับสังคมและ เศรษฐกิจอีกด้วย จากการวิจัยพอสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้น 10 เฉลี่ยแล้ว ชมโทรทัศน์ประมาณสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง นักเรียนชั้น 11 ชมสัปดาห์ละ 15.50 ชั่วโมง และนักเรียนชั้น 12 ชมประมาณ สัปดาห์ละ 15.10 ชั่วโมง

¹Balogh, Joseph K, "Television-Viewing Habit of High School Boy" Educational Research Bulletin, March 11, 1959. P.P.60-71.

2. นักเรียนทั้งหมดส่วนมากชมโทรทัศน์ วันเสาร์ และ อาทิตย์ มากกว่าวันธรรมดา ในวันธรรมดาคะชมโทรทัศน์ประมาณ 2 ชั่วโมง วันอาทิตย์นักเรียน 10-12 ชมโทรทัศน์ประมาณ 3 ชั่วโมง วันเสาร์ ชมโทรทัศน์ 2.50 ชั่วโมง ส่วนในวันศุกร์นักเรียนทั้งหมดใช้เวลาชมโทรทัศน์มากที่สุด

3. จากการเปรียบเทียบ การใช้เวลาในด้านการศึกษา การพักผ่อน และการชมโทรทัศน์ นักเรียนทั้ง 3 ระดับ ใช้เวลาในการทำสิ่งดังกล่าวทั้ง 3 อย่างพอ ๆ กัน

4. นักเรียนจำนวนมากกว่าครึ่งให้คำตอบว่าโทรทัศน์ช่วยให้การเรียนดีขึ้น

5. นักเรียนร้อยละ 70 ให้ความคิดเห็นว่าขณะที่ทำงานด้านการศึกษาเขาไม่ชอบเปิดโทรทัศน์เลย

6. บิดามารดาคะคอยควบคุมดูแล ให้เด็กได้ชมแต่รายการที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ รวมทั้งกำหนดเวลาดูด้วย รายการที่ผู้ปกครองห้ามมิให้เด็กชมคือรายการที่เกี่ยวข้องกับการฆาตกรรม นอกจากนี้เด็กจะต้องทำการบ้านเสร็จก่อนจึงจะได้รับอนุญาตให้ชมโทรทัศน์ได้

จากรายงานการทดลองการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนของ Cincinnati Public School¹ ปรากฏว่าการสอนทางโทรทัศน์ได้ผลมากกว่าการสอนแบบเดิม และสามารถให้โทรทัศน์สอนเด็กที่มีความสามารถทุกระดับได้ ในการสอนวิชาชีววิทยาใช้โทรทัศน์ สอนได้ดีกว่าการสอนโดยแบบบรรยาย เด็กที่มีความสามารถต่ำชอบการสอนวิชาชีววิทยาทางโทรทัศน์ แต่เด็กที่มีความสามารถสูงสามารถเรียนแบบบรรยายได้ดี ขณะที่เด็กที่มีความสามารถต่ำ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ดีเมื่อสอนด้วยโทรทัศน์

จากรายงานการวิจัย² ผลความสำเร็จในการเรียน ซึ่งมีผลจากการใช้โทรทัศน์

¹Cincinnati Public School, "Report of the Experiments in the use of Television instruction," A.V. Communication Review, July - August, 1960.

²University Microfilm Inc. Ann Arbor, "Research of the Experiment in the use of television 1960," Desertation Abstracts, October, 1960, P.884.

เป็น เครื่องช่วยสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในชั้น 6 โดยทดลองกับโรงเรียน Camphill Pennsylvania และเด็กนักเรียนโรงเรียน South Middleton Township ซึ่งเรียน อยู่ในชั้นเดียวกัน การทดลองครั้งนี้ใช้เวลา 20 สัปดาห์ โดยผู้ทดลองให้เด็กนักเรียนที่ Camphill ได้ชมรายการโทรทัศน์ที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ประกอบกับการสอนในชั้นของครู ทุกอาทิตย์ อาทิตย์ละ 15 นาที โดยสม่ำเสมอ และให้เด็กนักเรียนที่ South Middleton Township เรียนกับครูที่สอนวิทยาศาสตร์เพียงอย่างเดียวไม่ให้เด็กได้ชมโทรทัศน์ประกอบการ สอนด้วย ระยะเวลาสอนก็เท่ากัน ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มที่ใช้โทรทัศน์ประกอบการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรียนได้ 20 บท เรียนขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่ไม่ใช้โทรทัศน์เรียน ได้เพียง 12 บท เรียน นับว่าการสอนโดยใช้โทรทัศน์ช่วยได้รับความสำเร็จดีกว่าการสอน ธรรมดา

Paul Wity¹ ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับการชมโทรทัศน์ของเด็กในสหรัฐอเมริกา โดยใช้เด็กในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แห่งละประมาณ 200 คน ให้เด็ก นักเรียนเหล่านั้นตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการชมรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ นอกจากให้ แบบสอบถามแล้ว ยังมีการสัมภาษณ์ เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และครู เพื่อทราบความ คิดเห็น ของเด็กนักเรียน และผู้ใหญ่ เกี่ยวกับการชมโทรทัศน์ จากผลการสำรวจปรากฏ ดังนี้ คือ

1. เด็กชั้นประถมดูโทรทัศน์ โดยเฉลี่ยแล้วสัปดาห์ละ 21 ชั่วโมง และในปีต่อๆ มา ก็ปรากฏว่าเปอร์เซ็นต์การชมโทรทัศน์ยิ่งเพิ่มมากขึ้น
2. เด็กนักเรียนระดับสูงกว่าชั้นประถมใช้เวลาในการชมโทรทัศน์มากกว่า นักเรียนในระดับประถม ทั้งนี้เพราะการสำรวจในปี 2505 เด็กเล็กชมโทรทัศน์สัปดาห์ละ 16 ชั่วโมง แต่เด็กโตชม โทรทัศน์สัปดาห์ละ 25 ชั่วโมง แต่เด็กนักเรียนชั้นเตรียมอุดม และอุดมศึกษาจะชมโทรทัศน์น้อยลงไปคือสัปดาห์ละ 14 ชั่วโมง

¹ สุชา จันทรเอม, มิตรครู. ปีที่ 8 ฉบับที่ 7 ปักษ์แรก 15 เมษายน 2509 หน้า 19-20.

จากการสำรวจต่อไปอีกพบว่า เมื่อเด็กโตขึ้นการรับชมรายการต่าง ๆ ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชายจะแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะมีความสนใจต่างกัน และจะชมรายการนั้นๆ ต่อเมื่อสนใจเท่านั้น นอกจากนี้ยังปรากฏว่า มีคณะที่แสดงใหม่ ๆ และแสดงได้ดีก็จะได้รับความสนใจมาก

อย่างไรก็ดีเด็กนักเรียนในชั้นประถม ยังคงชอบเรื่องลึกลับโลกนิมิตจนุภัย โดยเฉพาะรายการนักสืบจะเป็นรายการที่โปรดปรานมากที่สุด รองลงมาได้แก่การ์ตูน และเรื่องที่จบลงด้วยความสดชื่น ส่วนเด็กโตชอบภาพยนตร์ ละคร ซึ่งเป็นเรื่องที่มีคติแฝงมาก ขึ้นแต่เป็นที่น่าเสียดายว่า ถึงแม้รายการที่เกี่ยวกับการศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นเท่าใดเด็กเหล่านั้นก็มิได้สนใจแม้แต่น้อย

ในปี 1959 Paul Blaushard¹ ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงการสัมมนาเกี่ยวกับโทรทัศน์ เพื่อที่จะทราบว่า ผลการสอบของนักเรียนที่เรียนด้วยตนเองทางโทรทัศน์ คุณผลของความสำเร็จจากการเรียนเองทางโทรทัศน์ ตลอดจนต้องการทราบพื้นฐานทางการศึกษา และปัญหาต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรทั้งหมด 47 ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนด้วยโทรทัศน์ ประชากรทั้งหมด นี้สุ่มตัวอย่างมาจาก 4 รัฐ และที่อื่น ๆ อีก ดำเนินการโดยให้ประชากรตอบคำถามที่ออกในรายการโทรทัศน์ ผลจากการวิจัยพอสรุปได้ว่า

1. การเรียนจากโทรทัศน์ประสบผลสำเร็จ นักเรียนที่เรียนด้วยรายการโทรทัศน์ มีเพียงส่วนน้อยที่สอบตก
2. พื้นฐานระดับความรู้ ของผู้เรียนด้วยโทรทัศน์ไม่ต่ำกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียน
3. ปัญหาที่นักเรียนเหล่านั้นประสบและจะมีผลต่อผู้เรียนคือหนังสือ และตำราที่จะค้นคว้ามีไม่เพียงพอ

¹Paul Blaushard, "Television", A.V. Communication Review, (January-February, 1961), PP.40-41.